

Leden van de Staten Generaal,

Wij leven in een enerverende tijd. Nieuwsberichten van over de hele wereld bereiken ons binnen zeer korte tijd en in een hoeveelheid die nauwelijks meer te verwerken valt. Op het wereldtoneel vinden dramatische ontwikkelingen plaats die ook hun weerslag hebben binnen onze eigen samenleving: er is sprake van dreiging door terroristische aanslagen en we zien de gevolgen van een oneerlijke verdeling van rijkdommen en van oorlogen weerspiegeld in de pogingen van vele mensen om Europa binnen te komen. We hebben in eigen land te maken met toenemende eenzaamheid, grote problemen binnen de zorg, steeds grotere verschillen tussen rijk en arm en groeiende armoede. Voor velen is het een probleem zich hier mee te verhouden.

En dit gebeurt in een cultuur waar niet meer als vanzelfsprekend een inbedding van levensvragen gezocht wordt binnen een geloof of een andere levensbeschouwing. Er valt veel af te dingen op de manier waarop, maar binnen deze structuren was wel houvast te vinden voor een ethische keus of om te verdragen wat niet te veranderen viel. Het past ons absoluut niet om die situatie te verheerlijken, er ging veel mis, maar belangrijker is dat wij de positieve elementen van die situatie proberen te onderscheiden en daar nieuwe vormen voor zoeken.

Nu is er een gat gevallen: individuen zoeken zelf hun weg veelal zonder duidelijke bakens of geleid door mensen zonder goed en breed onderbouwde visie op levenskunst, omgaan met het lijden en ethische grondslagen voor een rechtvaardige en goed functionerende samenleving. Goed gekwalificeerde geestelijk verzorgers, wel of niet zelf verbonden met een religieus instituut, kunnen juist ook voor mensen zonder binding met een kerk of levensbeschouwelijke organisatie hierin veel betekenen. Hun mogelijke bijdrage in de basisgezondheidszorg en bij het ontwikkelen van beleid door overheidsorganen is vooralsnog te beperkt.

Daarom, geachte leden van Eerste en Tweede Kamer, heeft de regering het voornemen over te gaan tot het instellen van een landelijk netwerk van geestelijk verzorgers, die gevraagd en ongevraagd adviezen zullen geven aan personen en instanties. Als deskundige gesprekspartners en experts in het omgaan met levensvragen zullen zij zich richten op de individuele begeleiding van mensen die lijden. Op institutioneel niveau zullen zij processen kritisch volgen en aandacht vragen voor reflectie op de subtiliteiten en essenties van het leven.

Ik hoop op uw bereidwillige medewerking bij de uitvoering van deze voorgenomen plannen.

Etje Verhagen, geestelijk verzorger en psycholoog, Zwolle